دانستنیهای قرآنی

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
السلام علیک یا صاحب الزمان

مشخصات کتاب

سرشناسه :مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، 1388
عنوان و نام پدیدآور:دانستنیهای قرآنی/ واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان
مشخصات نشر:اصفهان:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳88.
مشخصات ظاهری :نرم افزار تلفن همراه و رایانه
وضعیت فهرست نویسی :فیپا
یادداشت : کتابنامه: ص. [68] - 70.
موضوع : قرآن-- بررسی و شناخت
موضوع : قرآن -- مسائل متفرقه

- قرآن کریم دارای (115) بسم الله است.
- سوره حدید، سوره‌ای از قرآن است که به نام یکی از فلزات می‌باشد.
- سوره روم، سوره‌ای از قرآن است که همنام پایتخت یکی از کشورهاست.
- سوره توحید، سوره‌ای در قرآن است که نام آن یکی از اصول دین است.
- سوره حج، سوره‌ای از قرآن است که نام آن یکی از فروع دین است.
- قرآن کریم دارای سی جزء است، که هر جزء با جزء دیگر از نظر طول برابر است. احتمال دارد که حضرت رسول (ص) یا جانشینان ایشان این تقسیم را برای آن‌که قرائت روزانه قرآن آسان باشد، انجام داده باشند. در مصحف رسمی امروز جهان اسلام، یعنی در مصحف مدینه، به کتابت عثمان طه، هر جزء درست در بیست صفحه پانزده سطری کتابت شده است.
- هر جزء از اجزاء سی‌گانه قرآن، چهار یا دو حزب و کل قرآن یکصد و بیست یا شصت حزب است. شاید این تقسیم‌بندی نیز برای تسهیل قرائت قرآن در مجالس فاتحه بوده باشد.
- تعداد آیات قرآن بر طبق اصح روایات 6236 فقره است.
- تعداد کلمات قرآن 77807 فقره است.
- کلمه جلاله (اللّٰه) در قرآن کریم 2699 بار به‌کار رفته است.
- حامدات قرآن، سوره‌هایی هستند که با «الحمدللّٰه» آغاز می‌شوند. این سور به این قرارند:

1. سوره فاتحه
2. سوره انعام
3. کهف
4. سبأ
5. فاطر.

- مسبّحات سوری هستند که با تسبیح خداوند آغاز شده‌اند و عبارتند از:

1. اسراء
2. حدید
3. حشر
4. صف
5. جمعه
6. تغابن
7. اعلی.

- علامه طباطبائی، صاحب تفسیر ارزشمند المیزان، معتقد است که نزول دفعی قرآن بر قلب پیامبر (ص) بوده است.
- از نظر علماء شیعه «بسم الله الرحمن الرحیم» اول هر سوره، جزو آن سوره است.
- نظر علماء اهل سنت درمورد این که «بسم الله الرحمن الرحیم» اول هر سوره، جزء سوره است یا خیر مختلف است، برخی آن را جزو می‌دانند، برخی دیگر فقط در سوره حمد جزء می‌دانند و گروهی در هیچ جا جزء نمی‌دانند.
- قصص انبیا بیشتر در سوره‌های مکی بیان شده است و فقه یا احکام قرآن بیشتر در سوره‌های مدنی.
- قصص انبیا به نحوی بخش‌بخش در سراسر قرآن کریم آمده است، داستان هیچ پیامبری به‌طور سراسری و یکپارچه در قرآن نیامده است، مگر داستان یوسف و برادرانش که به تمامی و یکپارچه در سوره یوسف، سوره دوازدهم قرآن آمده است.
- تقسیم درونی و تفصیلی قرآن، تقسیم به رکوعات است. رکوعات بر خلاف سایر تقسیم‌بندی‌های قرآن طول و اندازه مساوی و معین ندارد، بلکه قرآن‌شناسان خبره، هر بخش متشکل از چند آیه را که، هم موضوع و هم معنا بوده است، رکوع / رکوعات نامیده‌اند. عدد رکوعات قرآن طبق مشهور 540 فقره است.
- سبع طُوَل یا طِوال یعنی سوره‌های بلند قرآن، عبارتند از: هفت سوره از بقره تا توبه، منهای سوره انفال.
- مفصّلات عبارتند از 66 سوره کوچک قرآن، بعد از سوره حجرات؛ یعنی از سوره «ق» آغاز می‌شود تا پایان قرآن، به‌اضافه سوره حمد که در اول قرآن قرار دارد.
- زهراوان یا زهراوین به دو سوره قرآن اطلاق می‌گردد: بقره و آل‌عمران.
- معوّذتین (که به فتح واو تلفظ می‌شود و درست آن، کسر واو است) نام دو سوره آخر قرآن، یعنی فلق (قل اعوذ بربّ الفلق) و ناس (قل اعوذ بربّ الناس) است که چون حضرت رسول (ص) با خواندن آن‌ها نوادگانشان حسن و حسین (ع) را تعویذ می‌کردند (به‌پناه خداوند می‌سپردند) به این نام خوانده شده‌اند.
- حروف مقطّعه یا فواتح سور، به حروفی مانند الم [الف، لام، میم]، طسم [طا، سین، میم]، کهیعص [کاف، هاء، یاء، عین، صاد] گفته می‌شود که گسسته از همند و متشکل از 29 حرف یا مجموعه حروف هستند که در آغاز 28 سوره قرآن - که همگی مکی هستند جز بقره و آل‌عمران - آمده است.
- بعضی از محققان شیعه گفته‌اند از حروف مقطّعه، اگر حروف مکرر را

رها کنیم، عبارت «صراط علی حقّ نمسکه» (راه علی حق است آن را در پیش می‌گیریم) بیرون می‌آید. و بعضی از محققان اهل سنت، شاید در پاسخ آن گفته‌اند از جمع آن‌ها عبارت «صحّ طریقک مع السنه» (راه تو با اهل سنت درست است) برمی‌آید.
- کوتاه‌ترین آیه قرآن از میان حروف مُقطّعه، «طه» در آغاز سوره طه، سوره بیستم و «یس» در آغاز سوره یس، سوره سی‌وششم قرآن است. باید توجه داشت که «ق» در آغاز سوره «ق»، و «ن» در آغاز سوره قلم، دارای عدد مستقل نیستند، یعنی آیه واحدی شمرده نشده‌اند.
- اگر از حروف مقطعه یا فواتح سُوَر بگذریم کوتاه‌ترین آیه قرآن مجید «مدهامّتان» است (سوره الرحمن، آیه 64) که معنای آن «دو برگ یا باغ سبز سیه‌تاب» است و بلندترین آیه، آیه تداین (مربوط به لزوم کتابت سند برای وام) می‌باشد (سوره بقره، آیه 282).
- بلندترین سوره قرآن، سوره بقره است (در مصحف به کتابت عثمان‌طه 48 صفحه است) و کوتاه‌ترین سوره، سوره کوثر است که طول آن فقط یک سطر و نیم است.
- مئون / مئین سوره‌هایی هستند که بیش از صد آیه دارند: یونس، هود، یوسف، نحل، اسراء، کهف، طه، انبیاء، مؤمنون، شعراء و صافّات.
- مثانی در اصطلاح علوم قرآنی، عبارت است از: تمام سوره‌هایی که بعد از سوره شعراء تا سوره حجرات قرار دارند و تعداد آیات آنها از صد کمتر است. این سوره‌ها از سوره 27 (نمل) آغاز و تا سوره49 (حجرات) ادامه پیدا می‌کنند، به‌استثنای سوره صافّات که 182 آیه دارد. به این مجموعه سور هشت سوره دیگر که تعداد آیات آنها از صد کمتر است نیز اضافه می‌شود؛ یعنی انفال، رعد، ابراهیم، حجر، مریم، حج، نور، فرقان.
- دو آیه در قرآن وجود دارد که تمامی حروف الفبا در آنها به کار رفته است، این دو آیه عبارتند از آیه 154 سوره آل‌عمران و آیه آخر سوره فتح.
- دو آیه در قرآن کریم هست که عباراتی از آنها صنعت قلب مستوی یا عکس کامل دارد. یعنی از هر دو سو یکسان خوانده می‌شود:
1) «کلٌّ فی فلک» (یس، 40)
2) «ربّک فکبّر» (مدثر، 3).
- وسط قرآن مجید، یعنی آن‌جا که قرآن، درست به دو قسمت تقسیم می‌گردد کلمه «ولیتلطّف» (سوره کهف، 19) است.
- مفصل‌ترین ترجیع‌بند قرآن در سوره الرحمن است که 31 بار آیه «فبایّ آلاء ربّکما تکذبان» (پس کدامین نعمت پروردگارتان را انکار می‌کنید؟) تکرار شده است. در این آیات «ربّکما» یعنی پروردگار شما دو تن، انس و جن. رسم است که هنگام خواندن این آیه باید گفت: «ولا بشیءٍ من نعمک ربّنا نکذّب، فلک الحمد» (پروردگارا، به هیچ چیز از نعمت‌های تو انکار

نداریم، پس سپاس تو را).
- آیات سجده اعم از واجب و مستحب پانزده آیه است، که از آن میان چهار آیه سجده واجب دارد که باید به هنگام خواندن یا شنیدن آنها سجده کرد و سوره‌هایی را که این چهار آیه در آن هست «عزایم» نامند و این چهار سوره عبارتند از: سجده، فصّلت، نجم و علق.
- «و ان یکاد ...» آیه ماقبل آخر از سوره قلم است و تمام آن (با آیه بعدی) چنین است: «و إن یکاد الذین کفروا لیزلقونک بأبصارهم لمّا سمعوا الذکر و یقولون إنه لمجنون و ما هو إلّا ذکر للعالمین» (و بسیار نزدیک بود که کافران چون قرآن را شنیدند، تو را با دیدگانشان آسیب برسانند [چشم‌زخم بزنند] و گفتند او دیوانه است و حال آن‌که آن جز پندی برای جهانیان نیست) (سوره قلم، آیات 51 و 52). مفسران در شرح این آیه گفته‌اند که عده‌ای از کافران، چشم‌زنان حرفه‌ای و قهّار و شورچشم و گزندرسان طایفه بنی‌اسد را آوردند که حضرت رسول (ص) را چشم بزنند و از پای درآورند، ولی حفظ الهی او را در امان داشت و این آیه در اشاره به آن نازل شد. گروهی از بزرگان گفته‌اند که خواندن و به همراه داشتن این آیه در دفع چشم زخم مؤثر است.
- در قرآن کریم از 25 تن از انبیای عظام الهی نام برده شده است و شرح مفصل یا کوتاه دعوت آنان در میان قوم خود به توحید و نیکوکاری آمده است. این پیامبران عبارتند از: 1. آدم (ع) 2. ابراهیم (ع) 3. ادریس (ع) 4. اسحاق (ع) 5. اسرائیل [=یعقوب] (ع) 6. اسماعیل (ع) 7. الیاس (ع) 8. الیسع (ع) 9. ایوب (ع) 10. داود (ع) 11. ذوالکفل (ع) 12. زکریا (ع) 13. سلیمان (ع) 14. شعیب (ع) 15. صالح (ع) 16. عیسی (ع) 17. لوط (ع) 18. محمد (ص) 19. موسی (ع) 20. نوح (ع) 21. هارون (ع) 22. هود (ع) 23. یحیی (ع) 24. یوسف (ع) 25. یونس (ع).
- اعلام قرآن، یعنی شناخت و معرفی صاحبان نام‌های خاص در قرآن کریم که این نام‌های خاص را به این ترتیب می‌توان طبقه‌بندی نمود:
1) گاه شامل رجال است؛ مانند ذوالقرنین یا شعیب یا ابراهیم.
2) گاه شامل نساء است؛ مانند مریم و زنان بعضی انبیا یا زلیخا که تحت عنوان همسر عزیز مصر از او نام برده شده است.
3) گاه شامل اماکن جغرافیایی است؛ نظیر مصر، مدین، مکه و مدینه.
4) گاه شامل غزوات است؛ مانند بدر، احد (از احد بالصراحه نام برده نشده است) یا حنین.
5) گاه شامل اقوام است؛ مانند عرب، عاد، یأجوج و مأجوج
6) گاه شامل نام فرشتگان است؛ مانند جبرئیل، میکائیل، ملک‌الموت، هاروت و ماروت.
7) گاه شامل آلهه کفر و بتان است؛ مانند عزّی، لات، منات، ود، سواع،

یعوق.
8) گاه شامل رهبران کفر است؛ مانند فرعون، سامری، قارون.
9) گاه شامل موجودات غیبی اخروی است؛ مانند بهشت، جهنم، سلسبیل، کوثر.
10) گاه شامل کتب آسمانی است: زبور، تورات، انجیل و قرآن.

- پیشینه تفسیر قرآن به زمان رسول اکرم (ص) برمی‌گردد؛ زمانی که آن حضرت در پاسخ به پرسش‌های صحابه از آیات قرآن، آیات را تفسیر می‌فرمودند.
- اولین نمونه‌های تفسیر علمی در شیعه به تفسیر تبیان شیخ طوسی متوفی 460 برمی‌گردد.
- تفاسیر المیزان، الفرقان، الکاشف، البصائر، نوین، نمونه، من هدی القرآن و پرتوی از قرآن از تفاسیر مهم علمی قرن 14 هستند و تفاسیر المیزان، المنار، الفرقان و فی ظلال القرآن چهار تفسیر مهم و معتبر قرن چهاردهم هجری هستند.
- تفاسیر عیاشی، علی بن ابراهیم قمی و فرات کوفی از اولین نمونه تفاسیر نگاشته شده هستند.
- موضع معتزله در تفسیر قرآن، یک موضع کاملاً عقلی است و آنان عقل را بیشتر از نقل حجت می‌دانند.
- اوج نگارش تفاسیر روایی قرن یازدهم هجری بوده است.
- یکی از ویژگی‌های مهم تفاسیر قرن چهاردهم تکیه بر عقل و علم است.
- تفسیر موضوعی قرآن یکی از دستاوردهای قرآن‌پژوهی در قرن چهاردهم است و قبل از آن بصورت جدی و فراگیر بدان پرداخته نشده بود.
- علامه طباطبائی علی‌رغم اینکه به تأثیر اسباب نزول در فهم قرآن اعتقاد دارد، بدلیل ضعف سندی روایات اسباب نزول، استفاده از آن‌ها را در تفسیر قرآن مورد تردید قرار می‌دهد.
- تأویل مربوط به متشابهات است ولی تفسیر، دفع ابهام از تمام آیات.
- شأن نزول، عمومیت لفظ آیه را تخصیص نمی‌زند و عموم آیه شامل افراد سبب نزول و غیرسبب نزول می‌گردد.
- روشن‌ترین مصادیق آیات متشابه در آیات مربوط به صفات و افعال الهی قرار گرفته است.
- مهم‌ترین علت و انگیزه جعل و تحریف در اسباب نزول انگیزه‌های سیاسی، مثل توجیه خلافت، فضیلت‌سازی و همچنین انگیزه‌های مذهبی بوده است.
- روایات اسباب نزول، که شمار آن‌ها به چندین هزار می‌رسد، غالباً از اهل سنت نقل شده و غیرمستند و ضعیفند.
- وقف بین دو جمله که با هم ارتباط لفظی و معنایی ندارند و هر کدام جمله مستقلی به شمار می‌روند وقف تام نامیده می‌شود.
- وقف بر رؤوس آیات از موارد وقف تام شمرده می‌شود.

- علومی که برای فهمیدن و فهماندن و شناخت و شناساندن هر چه عمیق‌تر و دقیق‌تر قرآن کریم به‌وجود آمده است، «علوم قرآنی» نام دارد.
برخی عناوین این علوم و فنون قرآنی از این قرار است:
1) تاریخ قرآن
2) علم رسم [رسم‌الخط]
3) شناخت مکی و مدنی
4) علم شأن نزول / اسباب نزول
5) علم شناخت ناسخ و منسوخ
6) علم محکم و متشابه
7) تحدّی، اعجاز و تحریف‌ناپذیری قرآن
8) تفسیر و تأویل
9) قرائت، تجوید و ترتیل
10) فقه قرآن یا احکام قرآن
11) اعراب قرآن یا نحو و دستور زبان قرآن
12) قصص قرآن
13) علم واژگان‌شناسی قرآن
14) علم یا فن ترجمه قرآن.
- متشابهات که طبق تصریح قرآن کریم (آل عمران، 7) در قرآن کریم وجود دارد، یعنی آیه‌ها و عباراتی از قرآن که آن‌ها را نمی‌توان و نمی‌باید به معنای ظاهری گرفت. مانند این‌که «عرش الهی بر آب بود». در برابر متشابهات، محکمات است که بخش اعظم قرآن را تشکیل می‌دهد و معنای آنها از ظاهرشان برمی‌آید؛ مانند «الوالدات یرضعن أولادهن حولین کاملین» (بقره، 233) (مادران باید فرزندانشان را دو سال کامل شیر دهند). متشابهات در قرآن کریم در حدود دویست آیه در میان 6236 آیه است. تأویل متشابهات جایز و بلکه لازم است و آن وظیفه و در حد توان راسخان در علم و ایمان است و برعکس، تأویل محکمات غیرلازم و ممنوع است.
- مهم‌ترین تفسیر قدیم جهان اسلام تفسیر طبری مورخ و محدث بزرگ ایرانی است (متوفی 310 ق.) که به جامع‌البیان معروف است و در سی مجلد به طبع رسیده است. این تفسیر قدیم‌ترین و مهم‌ترین تفسیر نقلی یا مأثور جهان اسلام هم شمرده می‌شود.
- قدیم‌ترین تفسیرهای شیعه یکی تفسیر علی بن ابراهیم قمی است که در دو مجلد به طبع رسیده است؛ و دیگر تفسیر فرات کوفی. قمی و کوفی از رجال اواخر قرن سوم و اوایل قرن چهارم هجری‌اند.
- قدیم‌ترین تفسیر فارسی شیعه امامیه، تفسیر ابوالفتوح رازی (متوفای نیمه اول قرن ششم هجری) است که رَوض‌الجِنان و رَوح‌الجَنان نام دارد.

این تفسیر در بیست جلد است و پیش‌ترها به کوشش علامه قزوینی، مرحوم قمشه‌ای، مرحوم شعرانی و اخیراً به کوشش دکتر محمد جعفر یاحقی و دکتر مهدی ناصح به طبع رسیده است.

- قدیم‌ترین تفسیر عرفانی فارسی، تفسیرکشف‌الاسرار و عده‌الابرار اثر رشیدالدین ابوالفضل میبدی (م520 ق.) است که مبتنی بر شیوه تفسیری خواجه عبداللّٰه انصاری است.

- جامع‌ترین تفسیر قدیمی شیعه امامیه، مجمع البیان در ده مجلد اثر ابوعلی امین‌الاسلام فضل بن حسن طَبرسی (م 548 ق) به عربی است که به فارسی هم ترجمه شده است.

- مهم‌ترین تفسیر شیعه در قرن چهاردهم هجری تفسیر المیزان، اثر شادروان علامه طباطبائی (م 1361 ش) است. این اثر در بیست جلد به عربی نوشته شده است که به فارسی نیز ترجمه شده است.

- تا اواخر قرن چهارم، خطاطان، قرآن را به خط کوفی می‌نگاشتند و در اوایل قرن پنجم هجری خط زیبای نسخ جای خط کوفی را گرفت.
- از ابوالاسود دوئلی، یحیی بن یعمر و نصر بن عاصم بعنوان نقطه و اعراب‌گذاران قرآن نام برده می‌شود.
- کاتبان وحی را تا چهل نفر از صحابه باسواد هم شمرده‌اند که ده تن از آنان عبارتند از:

1. امیرالمومنین علی بن ابی طالب (ع)
2. ابوبکر
3. عمر
4. عثمان
5. ابیّ بن کعب
6. زید بن ثابت
7. طلحه
8. زبیر
9. سعد بن ابی‌وقاص
10. سالم مولی ابی حذیفه.

- چند تن از حافظان اولیه قرآن کریم از میان صحابه پیامبر (ص) عبارتند از:

1. امیرالمومنین علی بن ابی طالب (ع)
2. عثمان
3. ابن مسعود
4. ابیّ بن کعب
5. زید بن ثابت
6. ابو زید
7. سالم مولی ابی حذیفه
8. معاذ بن جبل

- قاریان هفت‌گانه یا قرّاء سبعه، که در واقع ائمه قرائت و قرائت‌شناسی هستند، عبارتند از:

1. عبداللَّه بن عامر دمشقی
2. عبداللَّه بن کثیر مکی
3. عاصم بن ابی النجود
4. زَبّان بن علاء
5. حمزه بن حبیب کوفی

6. نافع بن عبداللّه مدنی
7. علی بن حمزه کسائی.
- قریب دو ثلث قرآن در مکه، و کمی بیش از یک ثلث آن در مدینه نازل شده است. تعداد آیات مکی 4468 آیه است و تعداد آیات مدنی 1768 آیه.
- قرآن کریم برای نخستین بار در ایران در سال 1246 هجری قمری در دوره قاجاریه با چاپ حروفی منتشر شد.
- اولین گردآورنده قرآن حضرت علی (علیه السلام) است.
- نخستین شخصی که علم تجوید را به رشته تحریر درآورد ابوعبید قاسم بن سلام بود.
- سلمان فارسی اولین شخصی بود که سوره حمد را به زبان فارسی ترجمه کرد.
- «ابان بن تغلب» که یکی از شاگردان امام سجاد (علیه السلام) بود اولین شخصی بود که در قرائت قرآن کریم کتاب نوشت.
- «ابوعلی محمد بن علی بن حسین مُقْله اثنا عشری» در سال 310 قمری خط نسخ را ابتکار کرد و به سبب آسانی و زیبایی که داشت بلافاصله جایگزین خط کوفی در کتابت قرآن شد.
- قرآن کریم برای اولین بار در سال 1694 میلادی برابر با 1105 قمری به اهتمام «ابراهام انکلمان» با مقدمه‌ای به زبان لاتین در هامبورگ منتشر شد.
- الکساندر روس اسکاتلندی برای اولین بار قرآن را به زبان انگلیسی ترجمه نمود.

- «اعجاز عددی قرآن کریم» یکی از رشته‌های قرآن‌پژوهی جدید است که مقصود آن نشان‌دادن نظم اعجازگونه ریاضی قرآن کریم است. نخستین کسی که این مسأله را پیش کشید و حیرت و اعجاب جهانیان را برانگیخت، دکتر رشاد خلیفه مصری‌الاصل و استاد کامپیوتر در دانشگاه‌های امریکا بود که فرضیه عدد نوزده را پیش کشید که بسم‌اللّٰه‌الرحمن الرحیم، نوزده حرف است و کلمه «اسم» نوزده بار در قرآن آمده است، و کلمه جلاله (اللّٰه) 2698 بار که مضربی از نوزده است؛ یعنی 19 ضرب در 142؛ و «الرحمن» 57 بار (3 ضرب در 19)، و «الرحیم» 114 بار (19 ضرب در 6) در قرآن به‌کار رفته است. اما نظریه او از آن جهت که عدد نوزده عدد مقدس بابیان و بهاییان است، مشکلات جدی به وجود آورد. اشکال دیگر نظریه او این بود که تا حدودی «حساب‌سازی» در آن مشاهده شد. از جمله یکی از بزرگ‌ترین قرآن‌پژوهان ایران، آقای دکتر محمود روحانی، که صاحب یکی از دقیق‌ترین فرهنگ‌ها و فهرست‌های آماری قرآن است (به‌نام فرهنگ آماری کلمات قرآن کریم / المعجم الاحصائی لألفاظ القرآن الکریم، 3 مجلد، طبع مشهد، مؤسسه چاپ و نشر آستان قدس رضوی)، بررسی جدید و دقیقی درباره آمار کلمه جلاله (اللّٰه) در قرآن انجام داده و با قاطعیت تمام آمار این کلمه را 2699 نشان می‌دهد که با آمار رشاد خلیفه یک عدد اختلاف دارد.

- کتاب عبدالرزاق نوفل اعجاز عددی در قرآن‌کریم نام دارد و به قلم قرآن‌پژوه و قرآن‌شناس معاصر، آقای مصطفی حسینی طباطبائی به فارسی ترجمه شده است. ذیلاً تعدادی از آمار و ارقام شگفت‌آور عبدالرزاق نوفل نقل می‌شود:

* واژه دنیا در قرآن کریم 115 بار به‌کار رفته است، و واژه آخرت هم همین تعداد.
* شیاطین 68 مرتبه، ملائکه هم همین تعداد.
* حیات 71 بار، موت هم همین تعداد.
* علم و معرفت و مشتقات آنها 811 بار، ایمان و مشتقات آن هم همین تعداد.
* ابلیس یازده بار، و استعاذه از او هم به همین تعداد.
* کلمه یوم به معنای روز (به صورت مفرد) 365 بار به تعداد روزهای سال (شمسی) در قرآن به کار رفته است و به صورت تثنیه و جمع سی بار، به‌تعداد روزهای ماه.
* کلمه شهر به معنای ماه، 12 مرتبه در قرآن دیده می‌شود به تعداد

ماه‌های سال.
- کتاب دکتر ابوزهراء النجدی، قرآن‌پژوه شیعه «من الاعجاز البلاغی و العددی للقرآن الکریم» نام دارد. ذیلاً چند تناسب و ظرافت جدید عددی قرآنی را که او پیدا کرده است نقل می‌کنیم:
* ساعت / الساعه در قرآن کریم 24 بار به‌کار رفته است به تعداد ساعات شبانه‌روز.
* سماوات السبع یا سبع سماوات، هفت بار به‌کار رفته است.
* «سجد» و مشتقات آن 34 مرتبه به‌کار رفته است که برابر مجموع سجده‌های هفده رکعت نماز شبانه‌روزی است، از قرار هر رکعتی دو سجده، جمعاً 34 سجده.
* لفظ صلاه و قیام و اقیموا و مشتقات آن 51 بار به‌کار رفته است که برابر با هفده رکعت نماز واجب و 34 رکعت نماز مستحب شبانه‌روزی است.
* مشتقات وصی / توصیه به تعداد اوصیای الهی دوازده بار به کار رفته است.
* لفظ شیعه و مشتقاتش دوازده بار در قرآن به کار رفته است.
* مشتقات فرقه، 72 بار به کار رفته است و این به تعداد 72 فرقه اسلامی است.
* کلمه (امام) به معنای رهبر و زمامدار الهی به صورت مفرد و جمع 12 بار در قرآن کریم تکرار شده است که مطابق است با روایات نقل شده از پیامبر اسلام (ص) از طریق شیعه و سنی مبنی بر اینکه تعداد امامان بعد از ایشان 12 نفر می‌باشند.
* کلمه (رجل) به معنای مرد مساوی کلمه (امراه) به معنای زن هر کدام 24 بار آمده است.
* کلمه (الحسنات) به معنای خوبی‌ها و کلمه (سیئات) به معنای گناهان هر کدام 180 بار تکرار شده است.
* کلمه (الحیاه) به معنای زندگی وکلمه (الموت) به معنای مرگ هر کدام 145 بار تکرار شده است.
* کلمه (ارسل) به معنای فرستاد و مشتقات آن 513 بار در قرآن کریم تکرار شده است و نام 28 پیامبری که در قرآن از آنها نامی آورده شده است نیز مجموعاً 513 بار تکرار شده است.
* کلمه (الرسل) به معنای پیامبران و کلمه (الناس) به معنای مردم هر کدام 368 بار تکرار شده است.
* کلمه (سرور) به معنای شادی و کلمه (حزن) به معنای غم و اندوه هر کدام 4 بار تکرار شده است.
* کلمه (الحر) به معنای گرما و کلمه (البرد) به معنای سرما هر کدام 4 بار

تکرار شده است.
- یکی از دلایل حقانیت قرآن آن است که خداوند متعال در سوره صف آیه 6 می‌فرماید: «و به یاد آورید هنگامی که عیسی پسر مریم گفت ای بنی اسرائیل من فرستاده خدا به سوی شما هستم در حالی که تورات را که قبل از من نازل شده تأیید می‌کند و بشارت دهنده هستم به پیامبری که بعد از من می‌آید و نام او احمد است».
همچنین خداوند در سوره اعراف، آیه ی 157 می‌فرماید: «مؤمنان کسانی هستند که از پیامبری پیروی می‌کنند که از هیچ بشری تعلیم ندیده است همان پیامبری که یهودیان و مسیحیان نام او را در تورات و انجیل نوشته شده می‌یابند».
حال اگر در همان زمان که قرآن نازل شد، نام پیامبر در تورات و انجیل وجود نداشت فوراً علمای یهود که دائماً از نزدیک مراقب اسلام بودند برای اثبات عدم حقانیت قرآن به مسلمانان اعلام می‌کردند که چنین چیزی نیست و تورات و انجیل را به مسلمانان نشان می‌دادند، در حالی که چنین چیزی اتفاق نیفتاد و خود این مسأله نشانگر این است که نام مبارک پیامبر در زمان نزول این آیات در کتاب‌های مقدس یهودیان و مسیحیان بوده است و آنها با این نام مقدس کاملاً آشنایی داشته‌اند به همین دلیل خداوند متعال در سوره انعام آیه 20 می‌فرماید: «اهل کتاب (یهودیان و مسیحیان) پیامبر را می‌شناسند همچنانکه فرزندان خود را می‌شناسند». اما در قرن‌های بعد نام آن حضرت و اوصاف او را از تورات و انجیل به تدریج حذف کردند.

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ في سَبيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
(سوره توبه آیه 41)
با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند
بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص 159
بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال 1340 هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.
مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال 1385 هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.
اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :
الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی
ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه
ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازيهاي رايانه اي و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...
د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رايگان نرم افزار هاي تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر
ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط 2350524)
ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...
ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...
ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال
دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگي مذهبي قائميه اصفهان
تاریخ تأسیس: 1385 شماره ثبت : 2373 شناسه ملی : 10860152026
وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com
فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com
تلفن 25-2357023- (0311) فکس 2357022 (0311) دفتر تهران 88318722 (021) بازرگانی و فروش 09132000109 امور کاربران (0311)2333045
نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت

امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.
شماره حساب 621060953 ، شماره کارت :6273-5331-3045-1973و شماره حساب شبا : -IR90-0180-0000-0000-0621-0609 53به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».